

ΕΤΟΣ ΙΘ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, 1886.

ΑΡΙΘ. 219

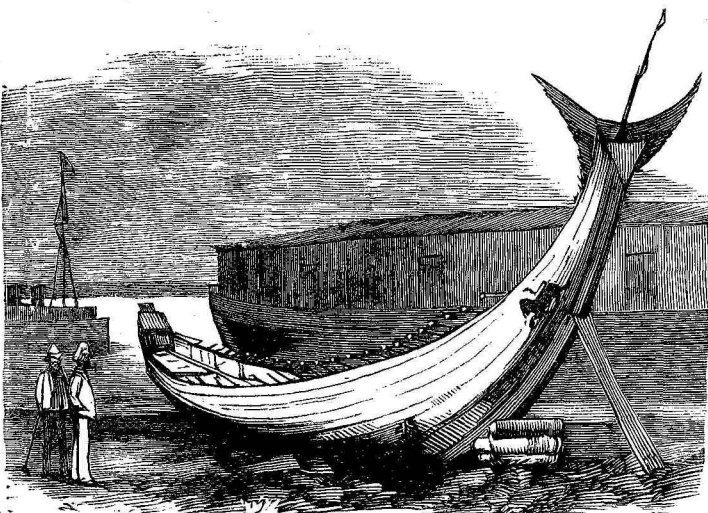
Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.
» » » Έξωτερικῷ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Έν δδῳ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς
τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

Πολύτιμοι ρήσεις.

«Καλλίτερον πτω-
χὸν καὶ σοφὸν παι-
δίον, παρὰ βασιλεὺς
γέρον καὶ ἄφρων,
ὅς τις δὲν εἶναι πλέσν
ἐπιδεκτικὸς νουθε-
σίας· διότι τὸ μὲν
ἐξέρχεται ἐκ τοῦ
οἴκου τῶν δεσμίων
διὰ τὴν βασιλεύσῃ.
ὁ δὲ, καὶ βασιλεὺς
γεννηθεὶς, καθίστα-
ται πένης.
(Εκκλῆσ. δ' 13, 14.)

Ὡς ἐλ τ μιο συμβουλαί.

Ὁ ἄργυρος δο-
κιμάζεται διὰ τοῦ
χωνευτηρίου, καὶ ὁ
χρυσὸς διὰ τῆς κα-
μίνου, ὁ δὲ ἄνθρω-
πος διὰ τοῦ στόμα-
τος τῶν ἐγκομια-
ζόντων αὐτοῦ.
(Παροιμ. κζ'. 21.)

«Εάν πεινᾷ ὁ
ἐχθρὸς σου, ὁδὸς εἰς
αὐτὸν ἄρτον νὰ φά-
γῃ, καὶ ἐὰν διψᾷ,
πότισον αὐτὸν ὕ-
δαρ.»
(Παροιμ. κέ. 21.)

Πολεμικὸν βασιλικὸν μονόξυλον

Ὁλέγα περὶ τῆς Ἀνω Βιρμανίας.

Ἐπειδὴ γίνεται ἀκόμη λόγος περὶ τῆς ἄνω Βιρμανίας, τὴν ὅποian οἱ Ἀγγλοὶ ὑπέταξαν πρὸ ὀλίγου διὰ τῶν ὅπλων, παραθέτομεν χάριν τῶν μικρῶν μας ἀναγνωστῶν εἰκόνα ἐνὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων τοῦ βασιλείου τῆς Βιρμανίας μὲ βραχεῖαν περιγραφὴν, τοῦ τόπου καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ λαοῦ.

Ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεξάρτητος Βιρμανία ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Κίνας, τοῦ Τογκίνου, τοῦ Σιάμ, τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Βρετανικῆς Βιρμανίας, ἔχει ἔκτασιν 45,700 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ πληθυσμὸν 4 ἑκατομμυρίων. Οἱ Βιρμανοὶ εἶναι λαὸς πολεμικὸς καὶ ὑπηρετοῦσιν εἰς τὸν στρατὸν χωρὶς μισθόν. Ἡ χώρα εἶναι πλούσια εἰς φυσικὰ προϊόντα. Ἐκτὸς τοῦ ὀρυζι, τὸ ὅποion παράγει τόσον ἀφ' ἑαυτοῦ, ὥς δύναται νὰ θρέψῃ τὸ ἥμισυ τῆς ἀνατολῆς, ἔχει καὶ ἀπέραντα δάση δένδριον πολυτίμων διὰ ξυλείαν, ἔχει δὲ καὶ μεταλλεῖα, φρέατα πετρελαίου,

πολυτίμους λίθους καὶ ἄλλους πολλοὺς φυσικοὺς πόρους. Οἱ κάτοικοι τρέφονται μὲ ὀρύζιον καὶ ἰχθῆς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἡ Βιρμανία ἔχει πολλὰς μεγάλας πόλεις, τῶν ὁποίων κυριώτεραι εἶναι τὸ Ραγγὸν, τὸ Βασαῖν, ἡ Πρόμη καὶ τὸ Μαρταβάν. Ἡ πρωτεύουσα πρὸ τῆς καυκατῆτειος ἦτο ἡ Μανδαλέυ, πρότερον δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως Μενδὸν ἦτο ἄλλου, διότι κατὰ τι Βιρμανικὸν ἔθιμον, ἡ πρωτεύουσα πρέπει νὰ ἀλλάξῃ μὲ κάθε νέον ἡγεμόνα.

Εἰς τὴν Βιρμανίαν παντοῦ ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃ τις βλέπει ὑψηλοὺς πλινθίνους πύργους, τετραγώνους καὶ πλατεῖς εἰς τὴν βάσιν μὲ πολλὰς ὀροφάς, αἱ ὁποῖαι σμικρύνονται ὁλονὲν μέχρι τῆς κορυφῆς, ἥτις ἀπολήγει εἰς στέγην ὅμοιαν μὲ ἀλεξιβροχὸν· οἱ πύργοι οὗτοι εἶναι παγὸδαί, ἥτοι ναοί, δὲν χρησιμεύουν ὅμως οὔτε οἱ ἡμίσεις πρὸς θείαν λατρείαν, ἀλλ' ἐκτίσθησαν «διὰ τὴν ψυχὴν», ὥς λέγομεν, διότι οἱ Βιρμανοὶ εἶναι προπάντων θρησκοὶ καὶ πιστεύουν ὅτι μὲ τοιαῦτα ἔργα εὐχαριστοῦν τὸν Θεόν. Διὰ τοῦτο πᾶς Βιρμανὸς δσ:ίς